

SMYCKEN

Oblingigt bling

Platina fortsätter i sin nya samlingsutställning att vidga gränserna för vad som är smyckekonst. Här visas lätt obscena tygsmycken, och udda material som kolpulver, saltkristaller och byggmaterial kommer till användning.

Platina, t o m 22 maj

Agnes Larsson. FOTO: PLATINA

GLAS

Serier i glas

Robert Petersson visar fantasifulla graalvaser med stark serieanknytning. Vasernas bilder handlar om en flygkaptens vedermödor. Inte så nyskapande, men kitschigt och klatschigt kul i traditionell finkulturell form och teknik.

The Glassery, t o m 5 maj

Minnets flykt finstämt fångat

MÅLERI

Meta Isæus-Berlin,
Reminiscenser

Galleri Andersson/Sandström,
Hälsingegatan 43

T O M 23 MAJ

Känslan håller sig kvar längre än minnet av själva händelsen som har framkallat den. Glömskans filter är en förbannelse den ena gången, men en välsignelse en annan. Lycka, längtan eller sorg kan finnas där även efter att dess omedelbara orsak har hunnit blekna, rentav försvinna ur vårt medvetande.

Ett av de vetenskapliga inslagen i radions P1 häromdagen handlade just om experiment kring hur vi fortsätter att känna något utan att kunna minnas varför.

Liknande spår går det att finna i Meta Isæus-Berlins senaste måleri. Utställningen Reminiscenser är som en vandring. Dess början finns i en känsla, fortsättningen är ett nedstigande i minnets labrynter. Det är som om penseln försökte fixera något undflyende som ursprungligen har funnits där, passerat, men också gett upphov till en kvardröjande stämning.

Vilsenhet och oro leder tillbaka till barndomens saga om Hans och Greta, hjälplösa i den snötäckta skogen. Hopp och glädje har väckts av en vårbris som får de skira gardinerna att dansa i ett folktomt rum. Vemodet och längtan avtar inte, när en klänning, som en vålnad ur det förgångna, svajar i luften och håller minnena vid liv.

Rekvisitan har en avgörande betydelse här. Minnesbilder kommer tillbaka genom berö-

Nutid och dåtid glider in i varandra medan färgerna håller ihop dem som kitt. Intill skira pastelltoner finns lager av kompakt svärta.

Minnen, 2009. Olja på duk, 150 x 132 cm. FOTO: GALLERI ANDERSSON/SANDSTRÖM

ringen av ömtåliga porslinsdockor eller mjuka spetsdukar, men också genom tingens blotta närvaro. På ett labbord samlas det förflutnas rester: snäckor, provrör och kärl.

Meta Isæus-Berlin har tidigare varit känd för sina stora, vattenplaskande installationer med dränkta hemmiljöer och funktionsfientliga inredningar. Efter den retrospektiva utställningen på Liljevalchs våren 2006 har hon återvänt till måleriet. Hennes formspråk har sedan dess utvecklats konsekvent.

I bildsviten Avtryck och filter (2007-2008) var motiven hämtade ur vardagen. De avbildade gestalterna tillfångatogs dock av sina drömmar och gled mellan verklighet och fantasi. Denna första utställning på Andersson Sandström pågår parallellt i galleriets båda lokaler, i Stockholm och Umeå.

I de nyaste verken är bildspråket ännu mer poetiskt utan att någonsin förlora sin uttrycks-skärpa. Linjerna är oftast grova, men också mjukt böljande

Två systrar, 2009. Olja på duk, 105 x 115 cm.

över de stora dukarna. Nutid och dåtid glider in i varandra medan färgerna håller ihop dem som kitt. Intill transparenta, skira pastelltoner finns lager av kompakt svärta. I detta förbryllande finstämda måleri hålls minnesvärlden kvar i dess undflyende form.

JOANNA PERSMAN

kultur@svd.se

svd.se

Läs Clemens Poellingers intervju med Meta Isæus-Berlin (6/4 -06).
» svd.se/kultur

KRÖNIKAN

ANNA BRODOW INZAINA

Silvio Berlusconi en drömskulptur

En kolossalstaty av Berlusconi i hyperrealistisk stil av den australiensiske konstnären Ron Mueck kan bli verklighet om Italiens kulturminister Sandro Bondi får som han vill.

Likt en Vergilius har exkommunisten Bondi, nu välbetald minister i Berlusconis regering, besjungit Il Cavaliere's genius. I senaste numret av Il Giornale dell'Arte berättar Bondi om sin dröm: att uppföra ett museum i Rom med namnet Berlusconi. Först var planen att använda monumentet Il Vittoriano vid Piazza Venezia, men sedan föll valet osökt på det nybyggda museet Maxxi av Zaha Hadid. "Vem i Italien är mer Maxxi än Silvio?" lär Bondi ha sagt.

Museet tillägnat Berlusconi för Italiens frihet är tänkt att bestå av flera salar i vilka besökaren får följa regeringschefens väg till makten. Där presenteras i tur och ordning hans anmärkningsvärda karriär som byggherre på 60-talet med storslagna planer på ett Milano 2 och 3, hans karriär som in-

Museet tillägnat Berlusconi för Italiens frihet är tänkt att bestå av flera salar.

dustriman med företaget Fininvest som lade grunden för Berlusconis stora förmögenhet, medieimperiet Mediaset som i dag kontrollerar större delen av televisionen och tidningarna.

Till chefsintendent för museet har Bondi redan utsett den konservativa konstkritikern och politikern Vittorio Sgarbi.

Som pendang till museet står Foro Italoico och Marmorstadion på andra sidan Tibern där några av Mussolinis statyer får ge plats för framstående spelare ur Berlusconis lag Milan som Beckham, Kakà och

Gattuso. "Där gör vi spel och festligheter som vi kallar Berlusconiadi" meddelar Bondi. Vaxskulpturer av Berlusconis politiska vänner Bettino Craxi, politikerna och kåkfarna Dell'Utri och Previti, Putin, Bush, Khadafi med flera kommer att locka besökare från när och fjärran. Bondi spår att Berlusconi kommer att bli det mest välbesökta museet i Italien.

För varje sal håller nu Bondi på att skriva ett ode som tillsammans kommer att bilda ett diktverk som skall heta Berlusconeide eller Silveide inspirerat av det romerska nationaleposet Aeneiden. Hymnerna ges ut i tryck av Electa tillhörande förlagsgruppen Mondadori som ägs och kontrolleras av Berlusconi.

Den mest grandiosa idén, avslöjar Bondi, kommer att vara en enorm sal med en bassäng som representerar Medelhavet krönt av en bro som skall leda tankarna till Berlusconis ännu orealiserade projekt, den 3,3 km långa Messina-bron. Från denna tar sig besökaren till de olika utställningssalarna. I mitten av bassängen tronar en 10 meter hög kolossalstaty med förebild i Rodins Tänkaren, men utan hans begrundande ansiktsuttryck. Det är en leende Berlusconi som glatt fiskar efter människosjälar.

Dröm eller mardröm? Il Giornale dell'Artes ledarredaktion har förstås fabulerat ihop en skröna, dock med stark verklighetsanknytning.

Anna Brodow Inzaina är konstkritiker i Svenska Dagbladet.
kultur@svd.se